

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 29 december 2022

1262/2022

Lag om miljöskadefonden

I enlighet med riksdagens beslut, tillkommet på det sätt som anges i 87 § i grundlagen, föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syftet med miljöskadefonden

För att trygga en god miljöstatus finns det en miljöskadefond, ur vilken det betalas ersättning för kostnader för bekämpning av miljöförorening och återställande av förorenad miljö samt för skador som orsakats i en situation av subsidiärt ansvar. Ur miljöskadefonden kan beviljas understöd enligt prövning för anskaffningar som avser verksamhet för bekämpning av miljöskador.

2 §

Tillämpningsområdet och avgränsning av det

Denna lag innehåller bestämmelser om miljöskadefonden och dess verksamhet, miljöskadeavgiften och fondens medel samt om de ersättningar och understöd som betalas ur fonden.

Denna lag tillämpas inte på skador som hör till dem som ska ersättas enligt 1992 års ändringsprotokoll (FördrS 41 och 42/1996) till 1971 års internationella konvention om upprättande av en internationell fond för ersättning av skada orsakad av förorening genom olja och enligt 2003 års protokoll som hänför sig till ändringsprotokollet (FördrS 20 och 21/2005).

3 §

Miljöskadefondens förvaltning

Miljöskadefonden är en fond som lyder under miljöministeriet och står utanför statsbudgeten. Ministeriet har rätt att meddela allmänna föreskrifter om ordnandet av fondens förvaltning och skötseln av fondens ekonomi. Ministeriet har rätt att av fonden få alla uppgifter och utredningar som ministeriet behöver.

Miljöministeriet godkänner fondens resultatmål på framställning av fondens styrelse. Den högsta beslutanderätten i miljöskadefonden utövas av fondens styrelse.

4 §

Miljöskadefondens medel

Miljöskadefondens medel består av miljöskadeavgifter som intäktsförs till miljöskadefonden. Miljöskadefondens medel består dessutom av överskott från tidigare räkenskapsperioder samt av återbetalningar av ersättningar som betalats ur fonden jämte ränteposter och andra poster i anslutning till dem.

För understöd som avses i 20 § används endast anslag som överförs från statsbudgeten till miljöskadefonden.

Miljöskadefonden har ingen självständig rätt att uppta lån och inte heller rätt att placera fondens medel.

5 §

Överföring av medel från statsbudgeten i vissa situationer

Om de medel i miljöskadefonden som samlats in i form av miljöskadeavgifter inte räcker till för betalning av ersättningar kan behövliga medel överföras från statsbudgeten till miljöskadefonden. När tillräckliga medel influtit till fonden från miljöskadeavgifterna intäktsförs de medel som erhållits av staten tillbaka till statsbudgeten.

Miljöministeriet ska på framställning av miljöskadefondens styrelse komma med ett förslag om överföring av medel från statsbudgeten till miljöskadefonden, om detta behövs med stöd av 1 mom.

Miljöskadefondens styrelse ska utan dröjsmål underrätta miljöministeriet när det till fonden har influtit tillräckligt med medel för att intäktsföra de överförda medlen tillbaka till statsbudgeten. Ministeriet sörjer för att de medel som erhållits av staten intäktsförs tillbaka till statsbudgeten.

2 kap.

Miljöskadeavgift

6 §

Skyldighet att betala årlig miljöskadeavgift och avgiftens storlek

En verksamhetsutövare som bedriver i bilaga 1 avsedd verksamhet som medför risk för förorening av miljön ska betala en årlig miljöskadeavgift i enlighet med den bilagan.

Med verksamhet som medför risk för förorening av miljön avses inrättande eller användning av en anläggning samt därtill i tekniskt och funktionellt hänseende nära ansluten verksamhet eller användning av ett område eller anordnande av verksamhet på ett sätt som kan leda till förorening av miljön.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. gäller skyldigheten att betala en årlig miljöskadeavgift inte verksamhet som bedrivs av statliga ämbetsverk eller inrättningar eller statliga affärsverk och inte heller verksamhet som bedrivs av kommuner, samkommuner eller kommunala affärsverk. Betalningsskyldigheten gäller inte heller verksamhet som bedrivs av evangelisk-lutherska kyrkan i Finland eller ortodoxa kyrkan i Finland eller deras församlingar.

Om verksamhet som medför risk för förorening av miljön är placerad i mer än en avgiftsklass som avses i bilaga 1, ska den årliga miljöskadeavgiften betalas enligt den avgiftsklass som motsvarar den högsta avgiften. Om samma verksamhetsutövare bedriver flera verksamheter som medför risk för förorening av miljön, som ska betraktas som separata, ska miljöskadeavgift betalas separat för varje verksamhet.

I denna lag föreskrivs inte om den årliga miljöskadeavgiften på Åland.

7 §

Skyldighet att betala miljöskadeavgift av engångsnatur och avgiftens storlek

En verksamhetsutövare som bedriver i bilaga 2 avsedd verksamhet som medför risk för förorening av miljön ska betala en miljöskadeavgift av engångsnatur. Betalningsskyldigheten gäller inte verksamhet som avses i 6 § 3 mom.

Miljöskadeavgiften av engångsnatur är 400 euro.

Om en årlig miljöskadeavgift ska betalas för verksamheten, uppbärs ingen miljöskadeavgift av engångsnatur.

I denna lag föreskrivs inte om en miljöskadeavgift av engångsnatur på Åland.

8 §

När skyldigheten att betala miljöskadeavgift inträder

Miljöskadeavgift ska betalas från ingången av det kalenderår då verksamheten inleds. Skyldig att betala miljöskadeavgift är den som vid ingången av året har varit antecknad som ansvarig verksamhetsutövare för den verksamhet som omfattas av betalningsskyldigheten i datasystemet för miljövärdsinformation. Verksamhetsutövaren ska underrätta avgiftsmyndigheten om att ny och ändrad verksamhet inleds.

Avgiftsmyndigheten ska så snart som möjligt, dock senast före utgången av året, i datasystemet för miljövärdsinformation registrera de uppgifter om ny eller ändrad verksamhet som verksamhetsutövaren lämnat.

9 §

När skyldigheten att betala årlig miljöskadeavgift upphör

Skyldigheten att betala årlig miljöskadeavgift upphör vid utgången av det år då verksamheten har upphört och verksamhetsutövaren har anmält detta till avgiftsmyndigheten. Avgiftsmyndigheten ska göra en registeranteckning om att verksamheten upphört i datasystemet för miljövärdsinformation så snart som möjligt efter att ha fått anmälan, dock senast före utgången av året.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 1 mom. upphör skyldigheten att betala en årlig miljöskadeavgift för gruvdrift och för en avstjälpningsplats vid utgången av det år då deponierna för utvinningsavfall eller avstjälpningsplatsen har stängts och andra åtgärder som föreskrivits för avfallsbehandling har genomförts på det sätt som föreskrivs i miljöskyddslagen (527/2014) och avfallslagen (646/2011) samt i bestämmelser som utfärdats med stöd av dem, och verksamhetsutövaren har anmält detta till avgiftsmyndigheten.

10 §

Avgiftsmyndighet

Den årliga miljöskadeavgiften och miljöskadeavgiften av engångsnatur påförs av närings-, trafik- och miljöcentralen i Södra Österbotten (*avgiftsmyndigheten*).

11 §

Uppbärande av miljöskadeavgift och ränta

Miljöskadeavgiften förfaller till betalning vid en tidpunkt som avgiftsmyndigheten bestämmer, dock tidigast den sista april året efter det år då verksamheten inleds eller ändras och senast före utgången av det året. Avgiftsbeslutet ska sändas till den avgiftsskyldige senast 30 dagar före förfallodagen.

På en miljöskadeavgift som har betalats efter förfallodagen ska dröjsmålsränta betalas. Bestämmelser om beräkning av dröjsmålsränta finns i lagen om skattetillägg och förse-
ningsränta (1556/1995).

3 kap.

Ersättningar och understöd

12 §

Förutsättningar för betalning av ersättning

Ur miljöskadefonden betalas ersättning för skada som avses i 13 § och för kostnader för bekämpning och återställande som avses i 15 §, om

1) ersättningen inte kan drivas in till fullt belopp hos den som med stöd av någon annan lag är skyldig att betala ersättning för skadan eller hos den som svarar för kostnaderna för bekämpning och återställande, eller

2) det inte kan utredas vem som med stöd av någon annan lag är ersättningsskyldig eller ska svara för kostnaderna för bekämpning och återställande.

En förutsättning för betalning av ersättning är dessutom att ersättning för skada eller för kostnader för bekämpning och återställande inte betalas till fullt belopp ur en säkerhet som ställts eller en lagstadgad eller frivillig försäkring som tecknats av den ersättningsskyldige eller av den som svarar för kostnaderna eller något annat ersättningssystem i sista hand som anges i lag.

13 §

Ersättning som betalas till den skadelidande

Ur miljöskadefonden betalas ersättning till den skadelidande för

1) sådan miljöskada enligt lagen om ersättning för miljöskador (737/1994) som i Finland utövad verksamhet har orsakat i Finland samt för sådana kostnader för avvärjande och återställande som avses i 6 § 1 mom. 1 punkten i den lagen och för nödvändiga utredningar som avses i 3 punkten i det momentet,

2) skada som orsakats i Finland av oljeutsläpp eller andra kemikalieutsläpp utanför fordonet från ett fordon eller från användningen av ett sådant i Finland,

3) skada som orsakats i Finland av oljeutsläpp eller andra kemikalieutsläpp utanför spårfordonet från ett spårfordon eller från användningen av ett sådant i Finland,

4) skada som orsakats i Finland av oljeutsläpp eller andra kemikalieutsläpp utanför fartyg från ett fartyg eller från användningen av ett sådant.

Till den skadelidande betalas inte sådan förhandsersättning som avses i 9 § i lagen om ersättning för miljöskador, och miljöskadefonden har inte en sådan inlösningsskyldighet som avses i 10 § i den lagen.

Ersättning betalas inte till den ersättningsskyldige eller till den som när skadan inträffade innehade den olja, den annan kemikalie eller den störningskälla som orsakade skadan eller risken för skada eller hade den i sin besittning, eller på vars uppdrag den transporterades när skadan inträffade.

Den skadelidande har motsvarande rätt till ersättning ur miljöskadefonden för skada som orsakats i landskapet Åland.

14 §

Den skadelidandes medverkan

Om den skadelidande har bidragit till skadans uppkomst betalas ersättning enbart till den del andra orsaker har medverkat till skadans uppkomst. Är den skadelidande en fysisk person, kan hans eller hennes medverkan dock beaktas som en faktor som minskar ersättningen endast om medverkan har varit uppsåtlig eller berott på grov vårdslöshet.

15 §

Ersättning som betalas till myndigheter för kostnader för bekämpning och återställande

Ur miljöskadefonden betalas ersättning till myndigheter för

- 1) kostnader för bekämpning av oljeskador och fartygskemikalieolyckor enligt 99 a § 1 mom. i räddningslagen (379/2011),
- 2) kostnader för efterbehandling enligt 111 a § 6 mom. i räddningslagen,
- 3) kostnader för åtgärder enligt 182 a § i miljöskyddslagen som är nödvändiga för att förebygga och begränsa förorening av miljön.

Kostnader för de utredningar som har varit nödvändiga för att utföra i 1 mom. avsedda åtgärder ersätts också som kostnader för bekämpning och återställande.

Ur miljöskadefonden betalas ersättning till myndigheter också för sådana andra än i 1 mom. avsedda kostnader för bekämpning och återställande, om vilkas ersättning det föreskrivs i 6 § 1 mom. 2 punkten i lagen om ersättning för miljöskador, samt för kostnaderna för de nödvändiga utredningar som avses i 3 punkten i det momentet.

Myndigheter har motsvarande rätt till ersättning ur miljöskadefonden för kostnader för bekämpning och återställande som orsakats i landskapet Åland.

16 §

Ersättningens maximibelopp

Ersättning för skador som orsakats och kostnader för bekämpning och återställande som föranletts av ett och samma föroreningfall eller av någon annan liknande störning betalas till ett belopp av högst 30 miljoner euro.

17 §

Ansökan om ersättning och innehållet i ansökan

Ersättning ur miljöskadefonden söks genom en skriftlig ansökan inom tre år från det att den skadelidande eller den myndighet som vidtagit åtgärder för bekämpning och återställande har fått veta att ersättningen eller kostnaderna för bekämpning och återställande inte kan drivas in hos den ersättningsskyldige eller den som svarar för kostnaderna eller att det inte har kunnat utredas vem som är ersättningsskyldig eller vem som svarar för kostnaderna. Av särskilda skäl kan dock också en ansökan som lämnats in efter tidsfristens utgång tas till behandling. Ansökan ska dock alltid göras inom tio år från det att skadan eller föroreningen av miljön eller någon annan störning har framträtt.

Om ett ersättningsärende som gäller en och samma skada eller kostnader är anhängigt i domstol eller hos någon annan myndighet, kan ansökan om ersättning ur miljöskadefonden trots 1 mom. göras inom ett år från det att domen eller något annat avgörande i ärendet har vunnit laga kraft.

Ansökan om ersättning från miljöskadefonden ska innehålla utredning om den skada som ska ersättas eller de kostnader för bekämpning och återställande som ska ersättas samt om att förutsättningarna enligt 12 § för betalning av ersättning ur fonden uppfylls. Vid bedömningen av om utredningen är tillräcklig beaktas den ersättningssökandes möjligheter

att driva in ersättningar och att utreda vem som är ersättningskyldig eller vem som svarar för kostnaderna för bekämpning och återställande.

Närmare bestämmelser om innehållet i ansökan och om de utredningar som krävs för behandlingen av ansökan utfärdas genom förordning av statsrådet.

18 §

Förskottsersättning

Ur miljöskadefonden kan till myndigheter beviljas förskottsersättning för de kostnader som avses i 15 § 1 och 4 mom. på grund av oklara ansvarsfrågor, kostnadernas omfattning eller åtgärdernas brådsakande natur.

I ansökan om förskottsersättning ska myndigheten lägga fram utredning om de kostnader som ska ersättas och om grunden för utbetalning av förskottsersättning.

Den slutliga ersättningen beviljas efter det att myndigheten har lagt fram i 17 § 3 mom. avsedd utredning om kostnaderna och om att förutsättningarna enligt 12 § för betalning av ersättning ur miljöskadefonden uppfylls. Förskott som betalats till ett för stort belopp ska utan dröjsmål återbetalas till miljöskadefonden.

19 §

Regressrätt

Rätten för den som fått ersättning ur miljöskadefonden att få ersättning av den ersättningskyldige eller av den som svarar för kostnaderna övergår till fonden till den del ersättning har betalats. Av särskilda skäl kan miljöskadefonden helt eller delvis avstå från att driva in ersättningen.

20 §

Understöd för anskaffning av bekämpningsmateriel

Ur miljöskadefonden kan inom ramen för ett anslag som överförs från statsbudgeten beviljas understöd för att delvis täcka de totala kostnaderna för anskaffning av materiel för bekämpning av miljöskador inom räddningsverksamheten. Understöd kan beviljas till välfärdsområden och till Helsingfors stad samt Ålands landskapsregering och till åländska kommuner.

Vid prövningen av understödet och dess belopp ska hänsyn tas till huruvida anskaffning av materiel ingår i den investeringsplan som gäller räddningsväsendet samt beaktas nivån på räddningsväsendets bekämpningsberedskap och behoven att utveckla den, till riskerna för miljöskador i området och till de nationella målen för bekämpningen av miljöskador.

Understöd ur miljöskadefonden ska sökas genom en skriftlig ansökan hos fonden. Understöd ska sökas under den första halvårsperioden av det kalenderår som föregår materielanskaffningen. Alla ansökningar som gäller samma kalenderår ska avgöras samtidigt under den andra halvårsperioden. I ansökan om understöd ska ingå en uppskattning av de totala kostnaderna för materielanskaffningen och av kostnadsbildningen, en redogörelse för den totala finansieringen av materielanskaffningen och för annat understöd eller offentligt stöd som erhållits eller söks för samma materielanskaffning samt sökandens utredning för bedömning av grunderna för prövning av understödet.

Närmare bestämmelser om de grunder för prövning som gäller beviljande av understöd och understödets belopp, om tidpunkten för ansökan om understöd och innehållet i ansökan samt om tidpunkten för avgörande av ansökan om understöd utfärdas genom förordning av statsrådet.

21 §

Synerämnd

Miljöskadefondens styrelse kan tillsätta en synerämnd med uppgift att för styrelsens beslutsfattande om ersättningar ur fonden utreda miljökonsekvenserna av ett enskilt fall som ligger till grund för en ansökan om ersättning samt beloppet av ersättningarna för skador och kostnaderna för bekämpning och återställande. En synerämnd kan tillsättas, om ersättningarna ur fonden kan antas överstiga 100 000 euro och utredningen av ärendet kräver det. Synerämnden tillsätts för den tid som krävs för att utreda ärendet.

Synerämnden består av åtminstone en ordförande och två andra medlemmar. Ordföranden ska vara från den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars område det fall som ligger till grund för ansökan om ersättning först har konstaterats. Nämnden ska ha den sakkunskap om miljö- och naturvetenskap samt om bedömning av skador och åtgärder för bekämpning och återställande som behövs med tanke på dess uppgift samt tillräcklig lokal kännedom om området.

Synerämndens kostnader betalas ur miljöskadefonden med intäkter från miljöskadeavgifterna.

4 kap.

Miljöskadefondens förvaltning och ekonomi

22 §

Tillämpning av statsunderstödslagen

På understöd enligt prövning som beviljas ur miljöskadefonden tillämpas statsunderstödslagen (688/2001), om inte något annat följer av denna lag. Miljöskadefonden är statsbidragsmyndighet enligt statsunderstödslagen.

23 §

Miljöskadefondens styrelse och sekretariat

Miljöskadefondens styrelse består av en ordförande samt en vice ordförande och fem andra medlemmar, som var och en har en personlig suppleant. Ordföranden ska vara från miljöministeriet. De övriga medlemmarna ska företräda statliga och kommunala myndigheter, näringslivet och miljöorganisationer så att styrelsen har den sakkunskap i rättsliga och ekonomiska frågor som behövs med tanke på dess uppgifter. Miljöministeriet utser styrelsens ordförande och vice ordförande samt övriga medlemmar och suppleanter för en mandatperiod på tre år åt gången. Miljöministeriet befriar styrelsen eller dess ordförande, vice ordförande, övriga medlemmar eller suppleanter från uppdraget.

Fonden har en generalsekreterare, en ställföreträdare för denne samt föredragande. Dessa är tjänstemän vid miljöministeriet som ministeriet har förordnat till fondens uppgifter.

Fondens styrelse kan till stöd för det beslutsfattandet som hänför sig till styrelsens uppgifter anlita en eller flera permanenta sakkunniga som representerar sådan sakkunskap som är relevant med tanke på styrelsens uppgifter. En representant för landskapet Åland ska höras som sakkunnig när ett ärende som gäller landskapet Åland behandlas. Sametinget ska höras som sakkunnig när ett ärende som gäller samernas hembygdsområde enligt sametingslagen (974/1995) behandlas. Dessutom ska skoltarnas byastämman höras som sakkunnig vid behandlingen av ett ärende som gäller skoltområdet enligt skoltlagen (253/1995).

Fonden har rätt att använda statsrådets gemensamma koncerttjänster.

Löneutgifterna samt övriga förvaltningsutgifter betalas ur miljöskadefonden. Miljöministeriet fastställer arvoden för styrelsens ordförande, övriga medlemmar och permanenta sakkunniga.

24 §

Styrelsens uppgifter, beslutförhet och avgörande av ärenden

Miljöskadefondens styrelse har till uppgift att

- 1) besluta om ersättningar och understöd som betalas ur miljöskadefonden,
- 2) besluta om ärenden som är betydande och vittsyftande med tanke på fondens ekonomi och verksamhet,
- 3) ha hand om fondens förvaltning och se till att ekonomin och verksamheten ordnas på behörigt sätt,
- 4) se till att fondens bokföring, interna kontroll och riskhantering ordnas på behörigt sätt,
- 5) avgöra begäranden om omprövning av fondens styrelses beslut och avge bemötande i besvärärenden som gäller besluten,
- 6) besluta om fondens verksamhets- och ekonomiplan och göra framställning till miljöministeriet om fondens resultatmål och årliga budget,
- 7) sörja för fondens likviditet,
- 8) godkänna och underteckna fondens bokslut med tillhörande verksamhetsberättelse och lämna det till miljöministeriet.

Styrelsen sammanträder på kallelse av ordföranden eller vice ordföranden. Styrelsen är beslutför när styrelsens ordförande eller vice ordförande och minst tre andra medlemmar eller suppleanter deltar i mötet.

Som styrelsens beslut gäller den mening som majoriteten understöder. Vid lika röstetal gäller som beslut den mening som styrelsens ordförande eller vice ordförande har omfattat.

25 §

Delegationen för miljöskadefonden

För att främja en dialog i anslutning till miljöskadefondens verksamhet kan miljöministeriet utnämna en delegation för miljöskadefonden. I delegationen ska åtminstone de statliga och kommunala myndigheter som är relevanta för främjandet av dialogen samt näringslivet och miljöorganisationerna vara representerade.

26 §

Kapitalgränser

Uppbörderna av den årliga miljöskadeavgiften avbryts vid utgången av det år under vilket miljöskadefondens kapital den sista dagen i november månad har överstigit 30 miljoner euro. Uppbörderna inleds på nytt efter utgången av det år då kapitalet den sista dagen i november månad understiger 15 miljoner euro.

Det anslag som i statsbudgeten beviljats för understöd för anskaffning av materiel för bekämpning av miljöskador ingår inte i det kapital som avses i 1 mom.

Trots avbrott som avses i 1 mom. uppbärs den årliga miljöskadeavgiften dock alltid för det kalenderår då verksamhet som medför risk för förorening av miljön inleds.

Miljöministeriet ska utan dröjsmål underrätta avgiftsmyndigheten om det sker en i 1 mom. avsedd förändring i kapitalet.

1262/2022

27 §

Bokföring, betalningsrörelse och bokslut

På miljöskadefondens bokföring, betalningsrörelse, övriga redovisning och bokslut tillämpas lagen om statsbudgeten (423/1988) och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den.

28 §

Revision

Statens revisionsverk verkställer årligen revision av miljöskadefonden.

Revisorerna ska granska fondens förvaltning, bokföring och bokslut. Revisorerna ska för varje räkenskapsperiod avge en revisionsberättelse, vilken ska innehålla ett utlåtande särskilt om

- 1) huruvida bokslutet är upprättat i enlighet med de bestämmelser och föreskrifter som gäller för upprättande av bokslut,
- 2) huruvida bokslutet ger riktiga och tillräckliga uppgifter om resultatet av fondens verksamhet och om dess ekonomiska ställning,
- 3) huruvida fondens förvaltning och verksamhet har skötts i enlighet med gällande bestämmelser och föreskrifter,
- 4) fastställande av bokslutet,
- 5) disponering av fondens resultat på det sätt som styrelsen föreslagit.

När revisionen har verkställts ska revisorerna göra en anteckning om detta i bokslutet, vilken ska innehålla en hänvisning till revisionsberättelsen samt ett utlåtande om huruvida bokslutet har upprättats i enlighet med god bokföringssed.

Om en revisor under räkenskapsperioden finner att det finns skäl till betydande anmärkning i fråga om förvaltningen och ekonomin i fonden ska fondens styrelse och miljöministeriet omedelbart underrättas om saken.

Fondens styrelse och personal ska vid behov bistå revisorn vid verkställandet av revisionen.

29 §

Tjänsteansvar och tillämpning av allmänna förvaltningslagar

På permanenta sakkunniga tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när de sköter offentliga förvaltningsuppgifter som avses i 23 §. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

När permanenta sakkunniga sköter offentliga förvaltningsuppgifter som avses i 23 § ska de iaktta lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003), samiska språklagen (1086/2003), arkivlagen (831/1994), lagen om informationshantering inom den offentliga förvaltningen (906/2019) och dataskyddslagen (1050/2018).

1262/2022

5 kap.

Ändringssökande

30 §

Begäran om omprövning av beslut om understöd

I fråga om beslut som fattats av fondens styrelse om understöd enligt 20 § får omprövning begäras. Bestämmelser om begäran om omprövning finns i förvaltningslagen. Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

31 §

Begäran om omprövning av beslut om miljöskadeavgift och ersättning

I fråga om beslut som fattats av avgiftsmyndigheten om miljöskadeavgift enligt 6 och 7 § samt beslut som fattats av fondens styrelse om ersättning enligt 13, 15 och 18 § får omprövning begäras. Bestämmelser om begäran om omprövning finns i förvaltningslagen. Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden.

6 kap.

Särskilda bestämmelser

32 §

Uppgifter som registreras i datasystemet för miljövarldsinformation samt miljöskadefondens styrelses rätt till information

Avgiftsmyndigheten ska för varje avgiftsskyldig verksamhetsutövare i datasystemet för miljövarldsinformation registrera

1) grunderna för hur miljöskadeavgiften bestäms och avgiftens storlek samt uppgift om huruvida de eventuellt har ändrats till följd av begäran om omprövning eller ändringssökande,

2) tidpunkten då skyldigheten att betala miljöskadeavgift inträdde och upphörde,

3) andra än 1 och 2 punkten avsedda uppgifter som är nödvändiga i anslutning till skyldigheten att betala miljöskadeavgift och fullgörandet av denna skyldighet.

Miljöskadefondens styrelse har rätt att avgiftsfritt ur datasystemet för miljövarldsinformation få de uppgifter och det utifrån uppgifterna sammanställda datamaterial som är nödvändiga för skötseln av styrelsens lagstadgade uppgifter.

33 §

Brott mot lagen om miljöskadefonden

Den som avsiktligt eller av oaktsamhet försummar anmälningsskyldigheten enligt 8 § ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot lagen om miljöskadefonden* dömas till böter.

1262/2022

34 §

Hänvisning till strafflagen

Bestämmelser om straff för skattebedrägeri, grovt skattebedrägeri, lindrigt skattebedrägeri, subventionsbedrägeri, grovt subventionsbedrägeri, subventionsmissbruk, grovt subventionsmissbruk och subventionsförseelse finns i 29 kap. 1–3, 5–7, 7 a och 8 § i strafflagen (39/1889). Bestämmelser om straff för bedrägeri, grovt bedrägeri och lindrigt bedrägeri finns i 36 kap. 1–3 § i strafflagen.

7 kap.

Ikraftträdande

35 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2025.

Genom denna lag upphävs lagen om oljeskyddsfonden (1406/2004) och lagen om miljöskadeförsäkring (81/1998).

Upphävandet av 5–7, 7 a, 8, 9, 17 och 18 § samt 25 § 3 mom. i lagen om oljeskyddsfonden träder dock i kraft redan den 1 januari 2023. I 17 § i lagen om oljeskyddsfonden avsedda ansökningar som blivit anhängiga före upphävandets ikraftträdande behandlas enligt de bestämmelser i den lagen som gällde vid den tidpunkten.

36 §

Övergångsbestämmelse

På ersättning för skador och kostnader för bekämpning och återställande som föranletts av ett föroreningsfall eller någon annan liknande störning som orsakats av verksamhet som bedrivits före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, även om ersättning söks eller skadan eller föroreningen av miljön eller någon annan störning framträder först efter ikraftträdandet.

37 §

Övergångsbestämmelser som gäller oljeskyddsfonden

De medel som influtit av uppbörden av oljeskyddsavgift och som oljeskyddsfonden förfogar över den 31 december 2024 överförs till miljöskadefonden. Anslag som överförts från statsbudgeten till fonden återbetalas till budgeten, om det inte är avsett att användas för sådana ersättningar som oljeskyddsfonden ännu inte har fattat beslut om när fondens verksamhet upphör.

När oljeskyddsfondens verksamhet upphör ska de ärenden som är anhängiga i fonden behandlas och avgöras i miljöskadefonden i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Den skadelidandes rätt till ersättning för en oljeskada som inträffat före ikraftträdandet av denna lag och rätt till ersättning för kostnader för bekämpning och återställande av oljeskadan avgörs i enlighet med de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet. Ersättning för en sådan skada ska sökas inom två år från ikraftträdandet av denna lag.

När denna lag har trätt i kraft ska ersättningsansökningar som gäller oljeskador och kostnader för bekämpning och återställande av oljeskador lämnas till miljöskadefonden.

Om det någon annanstans i lagstiftningen hänvisas till lagen om oljeskyddsfonden, ska denna lag tillämpas i stället för den lagen.

1262/2022

38 §

Övergångsbestämmelser som gäller miljöskadeförsäkringen

På en miljöskada som omfattas av tillämpningsområdet för lagen om miljöskadeförsäkring och som orsakats före ikraftträdandet av denna lag samt på kostnaderna för avvärjande av en sådan skada och för återställande av miljön i sitt tidigare skick tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet, om inte något annat följer av 2 eller 3 mom.

Efter ikraftträdandet av denna lag ska anspråk på ersättning enligt lagen om miljöskadeförsäkring framställas skriftligen hos försäkringsgivaren eller Miljöförsäkringscentralen senast inom fem år från ikraftträdandet. Anspråket på ersättning anses då ha framställts under miljöskadeförsäkringens sista försäkringsperiod. Av de anspråk på ersättning som framförts under den sista försäkringsperioden och inom de fem år som följer efter ikraftträdandet av denna lag betalas för ett försäkringsfall ersättning till ett belopp av högst 6 miljoner euro, och för två eller flera försäkringsfall betalas ersättning till ett belopp av högst 10 miljoner euro sammanlagt.

Efter ikraftträdandet av denna lag kan anspråk på ersättning enligt lagen om miljöskadeförsäkring framställas skriftligen hos miljöskadefonden efter den tidsfrist på fem år som avses i 2 mom. Anspråket på ersättning ska dock framställas hos miljöskadefonden inom tio år från ikraftträdandet av denna lag. För ett fall som ligger till grund för ett anspråk på ersättning betalas högst 6 miljoner euro i ersättning, och för två eller flera fall som ligger till grund för ett anspråk på ersättning som framställts hos miljöskadefonden betalas sammanlagt högst 10 miljoner euro i ersättning.

39 §

Övergångsbestämmelse om vissa energiproducerande anläggningar

Energiproducerande anläggningar med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 5 megawatt är skyldiga att betala miljöskadeavgift först från och med den 1 januari 2029.

40 §

Övergångsbestämmelse om torvutvinning

Miljöskadeavgift av engångsnatur behöver inte betalas för torvutvinning och därtill anknuten dikning, om den behöriga myndigheten före ikraftträdandet av denna lag har underrättats om att verksamheten upphört.

Helsingfors den 29 december 2022

Republikens President

Sauli Niinistö

Miljö- och klimatminister Maria Ohisalo

ÅRLIGA MILJÖSKADEAVGIFTER

A. Avgiftsklass 1	30 000 euro
--------------------------	--------------------

1. MALM- ELLER MINERALBRYTNING

a) Gruvdrift som omfattar en eller flera deponier för utvinningsavfall som medför risk för storolycka

b) Anrikningsanläggning eller annan verksamhet i samband med vilken det finns en eller flera deponier för anrikningsavfall som medför risk för storolycka

c) Gruva eller anrikningsanläggning som omfattar en avstjälningsplats där farligt avfall hanteras yrkesmässigt eller i en anläggning och där det förs in mer än 10 ton avfall per dygn eller där den totala kapaciteten är större än 25 000 ton, med undantag för avstjälningsplatser för inert avfall

B. Avgiftsklass 2	20 000 euro
--------------------------	--------------------

1. MALM- ELLER MINERALBRYTNING

Anrikningsanläggning eller annan verksamhet där det finns en eller flera deponier för annat än inert utvinningsavfall, dock inte verksamhet som avses i punkt A.

2. BEHANDLING AV AVFALL SOM SKER YRKESMÄSSIGT ELLER I EN ANLÄGGNING

Avstjälningsplats där det förs in mer än 10 ton avfall per dygn eller där den totala kapaciteten är större än 25 000 ton, med undantag för avstjälningsplatser för inert avfall, och där farligt avfall hanteras eller lagras i verksamheten, dock inte verksamhet som avses i punkt A.

C. Avgiftsklass 3	10 000 euro
--------------------------	--------------------

1. MALM- ELLER MINERALBRYTNING

Gruvdrift som omfattar en eller flera deponier för annat än inert utvinningsavfall, dock inte verksamhet som avses i punkt A. eller B.

2. BEHANDLING AV AVFALL SOM SKER YRKESMÄSSIGT ELLER I EN ANLÄGGNING

Behandling av farligt avfall med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter:

- biologisk behandling
- fysikalisk-kemisk behandling
- sammansmältning eller blandning före:
 - behandling av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar för avfall med en kapacitet som överstiger 3 ton per timme för icke-farligt avfall och med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn för farligt avfall, eller
 - övriga verksamheter som anges i denna punkt C. underpunkt 2.
- omförpackning före:
 - behandling av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar för avfall med en kapacitet som överstiger 3 ton per timme för icke-farligt avfall och med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn för farligt avfall, eller
 - övriga verksamheter som anges i denna punkt C. underpunkt 2.
- återvinning/regenerering av lösningsmedel
- återvinning/regenerering av oorganiska material utom metaller och metallföreningar

- regenerering av syror eller baser
 - återvinning av komponenter som används till att minska föroreningar
 - återvinning av komponenter från katalysatorer
 - omraffinering av olja eller annan återanvändning av olja
 - invallning direkt på marken
- dock inte verksamhet som gäller behandling av farligt avfall som avses i punkt A. eller B.

D. Avgiftsklass 4	2 700 euro
--------------------------	-------------------

1. SKOGSINDUSTRI

- a) Industriella anläggningar där det framställs pappersmassa av trä eller andra fibrösa material
- b) Industriella anläggningar där det framställs papper, papp eller kartong och produktionskapaciteten överstiger 20 ton per dygn
- c) Industriella anläggningar där det framställs en eller flera av följande träskivor: OSB-spånskivor, spånskivor eller träfiberskivor, och där produktionskapaciteten överstiger 600 m³ per dygn
- d) Behandling av trä och träprodukter med kemikalier där produktionskapaciteten överstiger 75 m³ per dygn av annat slag än behandling uteslutande mot blånadssvampar

2. METALLINDUSTRI

- a) Rostning och sintring av metallhaltig malm, sulfidmalm inbegripen
- b) Produktion av råjärn eller stål (primär eller sekundär smältning), inklusive utrustning för kontinuerlig gjutning, med en kapacitet som överstiger 2,5 ton per timme
- c) Produktion av icke-järnmetaller av malm, slig eller sekundärt råmaterial genom metallurgiska, kemiska eller elektrolytiska processer
- d) Drift av järn- och stål gjuterier med en produktionskapacitet som överstiger 20 ton per dygn
- e) Andra gjuterier eller smältverk, med en smältningskapacitet som överstiger 4 ton per dygn för bly och kadmium och 20 ton per dygn för icke-järnmetaller
- f) Behandling av järnbaserade metaller genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall med en inmatning som överstiger 2 ton råstål per timme
- g) Varmvalsverk för järnbaserade metaller, med en kapacitet som överstiger 20 ton per timme eller smidesverkstäder där slagenergin per hammare överstiger 50 kilojoule och den använda värmeeffekten överstiger 20 megawatt
- h) Ytbehandling av metaller eller plaster genom en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbadens sammanlagda volym överstiger 30 m³

3. ENERGIPRODUKTION

- a) Anläggningar som förbränner bränsle med en total bränsleeffekt på minst 50 megawatt; vid fastställandet av anläggningens bränsleeffekt adderas alla energiproducerande enheter som finns på samma anläggningsområde
- b) Avskiljning av koldioxidströmmar från direktivanläggningar i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp för geologisk lagring enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/31/EG om geologisk lagring av koldioxid och ändring av rådets direktiv 85/337/EEG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG och 2008/1/EG samt förordning (EG) nr 1013/2006

4. KEMISK INDUSTRI

Tillverkning av de ämnen eller grupper av ämnen som anges nedan där tillverkningen omfattar kemiska eller biologiska reaktioner och sker i industriell skala

- a) Tillverkning av oorganiska kemikalier såsom
 - gaser, som t.ex. ammoniak, klor eller klorväte, fluor eller fluorväte, koloxider, svavelföreningar, kväveoxider, väte, svaveldioxid, karbonylchlorid

- syror, som t.ex. kromtrioxid, fluorvätesyra, fosforsyra, salpetersyra, saltsyra, svavelsyra, oleum, svavelsyrlighet
- baser, som t.ex. ammoniumhydroxid, kaliumhydroxid, natriumhydroxid
- salter, som t.ex. ammoniumklorid, kaliumklorat, kaliumkarbonat, natriumkarbonat, perborat, silverniträt
- icke-metaller, metalloxider eller andra oorganiska föreningar, som t.ex. kalciumkarbid, kisel, kiselkarbid
- b) Tillverkning av organiska kemikalier såsom
 - enkla kolväten (linjära eller cykliska, mättade eller omättade, alifatiska eller aromatiska)
 - syrenehållande organiska föreningar, särskilt alkoholer, aldehyder, ketoner, karboxylsyror, estrar och blandningar av estrar, acetater, etrar, peroxider och epoxihartser
 - svavelnehållande organiska föreningar
 - kväveinhållande organiska föreningar, särskilt aminer, amider, nitronyl- och nitroföreningar, niträtföreningar, nitriler, cyanater, isocyanater
 - fosforinhållande organiska föreningar
 - halogenerade kolväten
 - metallorganiska föreningar
 - plaster (polymerer, syntetfibrer, regenererad cellulosa)
 - syntetgummi
 - färgämnen och pigment
 - ytaktiva ämnen och tensider
- c) Olje- eller gasraffinaderier
- d) Tillverkning av växtskyddsmedel eller biocider
- e) Tillverkning av sprängämnen
- f) Tillverkning av gödselmedel baserade på fosfor-, kväve- eller kaliumbaserade råvaror (enkla eller sammansatta gödselmedel)
- g) Tillverkning av produkter som innehåller läkemedel, även mellanprodukter

5. TILLVERKNING AV BRÄNSLEN ELLER UPPLAGRING ELLER HANTERING AV KEMIKALIER ELLER BRÄNSLEN

- a) Förgasning eller förvätskning av kol eller förgasning eller förvätskning av andra bränslen än kol i anläggningar med en bränslereffekt på minst 20 megawatt
- b) Framställning av kol (hårt kol) eller av grafit elektroder genom bränning eller grafitisering
- c) Produktion av koks

6. VERKSAMHET DÄR ORGANISKA LÖSNINGSMEDEL ANVÄNDS

Ytbehandling av material, föremål eller produkter med användning av organiska lösningsmedel, i synnerhet för appretering, tryckning, bestrykning, avfettning, vattenskyddsimpregnering, limning, målning, rengöring eller impregnering med en förbrukning av organiskt lösningsmedel som överstiger 150 kg per timme eller mer än 200 ton per år

7. MALM- ELLER MINERALBRYTNING

Anrikningsanläggning eller annan verksamhet där det finns en eller flera deponier för inert utvinningsavfall där anrikningsavfall deponeras

8. TILLVERKNING AV MINERALPRODUKTER

- a) Tillverkning av cementklinker i roterugn med en produktionskapacitet som överstiger 500 ton per dygn, eller i andra typer av ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn
- b) Tillverkning av kalk i ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn
- c) Smältning av mineraler, inklusive tillverkning av mineralull, med en smältningsskapacitet som överstiger 20 ton per dygn

- d) Tillverkning av glas inklusive glasfibrer, med en smältningsskapacitet som överstiger 20 ton per dygn
- e) Tillverkning av asbest eller asbestbaserade produkter
- f) Tillverkning av keramiska produkter genom bränning, särskilt takpannor, tegel, eldfast sten, kakel, stengods eller porslin, med en produktionskapacitet som överstiger 75 ton per dygn och/eller med en ugnskapacitet som överstiger 4 m³ och med en sättningsdensitet per ugn på mer än 300 kg/m³
- g) Tillverkning av magnesiumoxid i ugnar med en produktionskapacitet som överstiger 50 ton per dygn

9. PRODUKTION ELLER BEHANDLING AV LÄDER ELLER TEXTILIER I EN ANLÄGGNING

- a) Förbehandling (tvättning, blekning och mercerisering) eller färgning av textilfibrer eller textilier där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn
- b) Garvning av hudar och skinn med en behandlingskapacitet på mer än 12 ton färdiga produkter per dygn

10. TILLVERKNING AV LIVSMEDEL ELLER FODER

- a) Drift av slakterier där produktionskapaciteten överstiger 50 ton slaktkroppar per dygn
- b) Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren paketering, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade:
Enbart animaliska råvaror (andra än enbart mjölk) för en produktionskapacitet på mer än 75 ton färdiga produkter per dygn

- c) Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren paketering, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade:

Enbart vegetabiliska råvaror för en produktionskapacitet på mer än 300 ton färdiga produkter per dygn eller 600 ton per dygn, om anläggningen är i drift i högst 90 dygn i rad under ett år

- d) Framställning av livsmedel eller foder med beredning och behandling, utom ren paketering, av följande råvaror, oavsett om de är tidigare behandlade eller obehandlade:

Animaliska och vegetabiliska råvaror, både i kombinerade och separata produkter, där produktionskapaciteten för färdiga produkter i ton per dygn

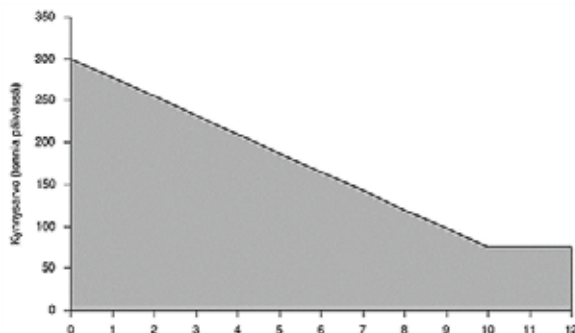
– överstiger 75 om A är minst 10

– eller $300 - (22,5 A)$, om A är mindre än 10

där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av produktionskapaciteten för färdiga produkter.

Förpackningen ska inte inkluderas i produktens slutliga vikt. Denna punkt ska inte tillämpas då råvaran är endast mjölk.

Bild som hänför sig till punkt 10 d):

(A) Andelen animaliskt material (% av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna)

e) Behandling och bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av mer än 200 ton per dygn (årsmedelvärde)

11. BEHANDLING AV AVFALL SOM SKER YRKESMÄSSIGT ELLER I EN ANLÄGGNING SAMT BEHANDLING AV AVLOPPSVATTEN

a) Behandling av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar för avfall med en kapacitet som överstiger 3 ton per timme för icke-farligt avfall och med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn för farligt avfall

b) Bortskaffande eller återvinning av djurkroppar eller animaliskt avfall där behandlingskapaciteten överstiger 10 ton per dygn

c) Fristående avloppsreningsverk för avloppsvatten från en direktivanläggning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp som inte omfattas av rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse

d) Bortskaffande av icke-farligt avfall med en kapacitet som överstiger 50 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter, och med undantag för verksamheter som omfattas av rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse:

- biologisk behandling
- fysikalisk-kemisk behandling
- förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning
- behandling av slagg och aska
- behandling i anläggningar för fragmentering av metallavfall, inbegripet avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter samt uttjänta fordon samt därtill hörande komponenter

e) Återvinning, eller en kombination av återvinning och bortskaffande, av icke-farligt avfall med en kapacitet som överstiger 75 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter, och med undantag för verksamheter som omfattas av rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse:

- biologisk behandling
- förbehandling av avfall för förbränning eller samförbränning
- behandling av slagg och aska
- behandling i anläggningar för fragmentering av metallavfall, inbegripet avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter samt uttjänta fordon samt därtill hörande komponenter

När den enda avfallshantering som bedrivs är anaerob biologisk nedbrytning, ska tröskelvärdet för kapacitet för denna verksamhet vara 100 ton per dygn

f) Avstjälningsplatser som tar emot mer än 10 ton avfall per dygn eller med en totalkapacitet på mer än 25 000 ton annat än farligt avfall, med undantag för avstjälningsplatser för inert avfall

g) Tillfällig lagring av farligt avfall, som inte omfattas av bestämmelsen 11. f) om en avstjälningsplats som tar emot mer än 10 ton avfall per dygn eller med en totalkapacitet på mer än 25 000 ton, med undantag för avstjälningsplatser för inert avfall, och den tillfälliga lagringen sker före verksamhet enligt följande företeckning, när den totala kapaciteten är större än 50 ton, med undantag för tillfällig lagring, före insamling, på den plats där avfallet produceras:

– Behandling av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar för avfall med en kapacitet som överstiger 3 ton per timme för icke-farligt avfall och med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn för farligt avfall

– Behandling av farligt avfall med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn genom en eller flera av följande verksamheter:

- biologisk behandling
- fysikalisk-kemisk behandling
- sammansmältning eller blandning innan:

- behandling av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar för avfall med en kapacitet som överstiger 3 ton per timme för icke-farligt avfall och med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn för farligt avfall, eller
 - någon av de verksamheter som förtecknas i denna punkt som gäller hantering av farligt avfall inleds
 - omförpackning före:
 - behandling av avfall i avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar för avfall med en kapacitet som överstiger 3 ton per timme för icke-farligt avfall och med en kapacitet som överstiger 10 ton per dygn för farligt avfall, eller
 - någon av de verksamheter som förtecknas i denna punkt som gäller hantering av farligt avfall inleds
 - återvinning/regenerering av lösningsmedel
 - återvinning/regenerering av oorganiska material utom metaller och metallföreningar
 - regenerering av syror eller baser
 - återvinning av komponenter som används till att minska föroreningar
 - återvinning av komponenter från katalysatorer
 - omräffinering av olja eller annan återanvändning av olja
 - invallning direkt på marken
 - Avstjälningsplatser som tar emot mer än 10 ton avfall per dygn eller med en totalkapacitet på mer än 25 000 ton, med undantag för avstjälningsplatser för inert avfall
 - Lagring under markytan av farligt avfall med en totalkapacitet på mer än 50 ton
- h) Lagring under markytan av farligt avfall med en totalkapacitet på mer än 50 ton

E. Avgiftsklass 5	200 euro
--------------------------	-----------------

1. SKOGSINDUSTRI

- a) Upplag av obarkat virke i vatten där minst 20 000 m³ virke kan förvaras på en gång, dock inte upplag i vatten där det finns ett slutet vattenhanteringssystem
- b) Fabriker som framställer OSB-spånskivor, spånskivor eller träfiberskivor och vars produktionskapacitet är minst 10 000 m³ per år eller fabriker som tillverkar eller ytbelägger plywood eller andra träskivor och där produktionskapaciteten är minst 10 000 m³ per år
- c) Träimpregneringsinrättningar där produktionskapaciteten är högst 75 m³ per dygn

2. METALLINDUSTRI

- a) Järn- eller stålverk eller fabriker som tillverkar järnlegeringar
- b) Valsverk, smidesverkstäder eller dragerier för icke-järnmetaller, dock inte kallprocesserna tråddragning, valsning eller djupdragning
- c) Drift av järn- och stålgiuterier med en produktionskapacitet på minst 200 ton per år
- d) Andra giuterier eller smältverk där smältningsskapaciteten är minst 200 ton per år än de som avses i underpunkt c; vid smältning av bly eller kadmium högst 4 ton per dygn
- e) Behandling av järnbaserade metaller genom anbringande av skyddsbeläggningar av smält metall
- f) Varmvalsverk eller smidesverkstäder för järnbaserade metaller
- g) Fartygsvarv
- h) Ackumulatorfabriker
- i) Ytbehandling av metaller eller plaster genom en elektrolytisk eller kemisk process där behandlingsbadens sammanlagda volym är minst 5 och högst 30 m³

3. ENERGIPRODUKTION

Kärnkraftverk

4. KEMISK INDUSTRI

- a) Fabriker som tillverkar tvättmedel, där produktionskapaciteten är minst 50 ton per år
- b) Gummifabriker med vulkaniserings- eller masticeringsprocess

c) Fabriker som tillverkar mineraloljeprodukter, där produktionskapaciteten är minst 10 000 ton per år

d) Fabriker som tillverkar stärkelsederivat

e) Enzymfabriker

5. TILLVERKNING AV BRÄNSLEN ELLER UPPLAGRING, HANTERING ELLER DISTRIBUTION AV KEMIKALIER ELLER BRÄNSLEN

a) Förgasning eller förvätskning av andra bränslen än kol i anläggningar med en bränsleeffekt på under 20 megawatt och där det tillverkas minst 3 000 ton bränsle per år

b) Anläggningar för tillverkning av fast, flytande eller gasformigt bränsle, där det tillverkas minst 5 000 ton bränsle per år, dock inte pelletpressning

c) Upplag för flytande bränslen eller hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form där det är möjligt att lagra minst 100 m³ sådana kemikalier, dock inte distributionsstationer för flytande bränsle eller energiproducerande anläggningar till vars bränsleeffekt adderas alla energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst en megawatt som finns på samma anläggningsområde, där bränsleeffekten är minst 5 megawatt, men under 50 megawatt, och där bränsleeffekten för varje energiproducerande enhet som använder fast bränsle är under 20 megawatt, bränslecisterner, stortransformatorstationer för kraftöverföring eller sådana styckegodslager för färdigt packade produkter som är belägna utanför ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde

d) Ovannämnda upplag som avses i punkt 5. c) i punkt E för hälso- eller miljöfarliga kemikalier i flytande form, även i mindre omfattning om upplagets verksamhet kan ha följande följder:

– förorening av vattendrag, när det inte är fråga om ett projekt som är tillståndspliktigt enligt vattenlagen (587/2011)

– avledning av avloppsvatten kan orsaka förorening av diken, källor eller i vattenlagen avsedda rännilar

– oskäligt besvär som avses i lagen om vissa grannelagsförhållanden (26/1920)

– om verksamheten förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde och verksamheten kan medföra risk för förorening av grundvattnet

e) Distributionsstationer för flytande bränsle med bränslecisterner som har en total volym på minst 10 m³

f) Distributionsstationer för flytande bränsle även i mindre omfattning som avses i punkt 5. e) i punkt E om distributionsstationen kan ha följande följder:

– förorening av vattendrag, när det inte är fråga om ett projekt som är tillståndspliktigt enligt vattenlagen

– avledning av avloppsvatten kan orsaka förorening av diken, källor eller i vattenlagen avsedda rännilar

– oskäligt besvär som avses i lagen om vissa grannelagsförhållanden

– eller verksamheten förläggs till ett viktigt eller annat för vattenförsörjning lämpligt grundvattenområde

6. VERKSAMHET DÄR ORGANISKA LÖSNINGSMEDEL ANVÄNDS

a) Rengöring av ytor med organiska lösningsmedel som innehåller ämnen eller blandningar som är försedda med faroangivelserna H340, H341, H350, H350i, H351, H360D eller H360F, när förbrukningen av lösningsmedel överstiger 1 ton per år, men är högst 200 ton per år

b) Följande verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 50, men högst 200 ton per år:

– annan ytrensning än den som avses i underpunkt a

– ursprunglig fordonslackering både i produktionsanläggningar och utanför dem

– beläggning av metall, plast, textil, folie och papper

– beläggning av trätytor

– läderbeläggning

- beläggning av lindningstråd
- skotillverkning
- trä- och plastlaminering
- limning
- följande tryckaktiviteter: rulloffset med heatsetfärg, djuptryck av publikationer, andra djuptryck, flexografi, rotationscreentryck, inklusive rotationscreentryck på textil och papp, laminering eller lackering
- förädling av gummi
- c) Följande verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 25, men högst 200 ton per år:
 - bandlackering
 - träimpregnering
- d) Följande verksamheter där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 50 ton per år:
 - coldsettryck
 - utvinning av vegetabiliska oljor och animaliska fetter och raffinering av vegetabiliska oljor
 - tillverkning av beläggningar, lacker, lim och tryckfärg
 - tillverkning av farmaceutiska produkter
- e) Anläggningar där organiska lösningsmedel används och där förbrukningen av dem, fränsett den andel som binds i produkterna, är minst 50 ton per år eller motsvarande toppförbrukning är minst 100 kg i timmen, inklusive verksamhet där flyktiga organiska föreningar frigörs ur de drivgaser eller expansionsmedel som ingår i råvarorna.

7. MALM- ELLER MINERALBRYTNING ELLER TAGANDE AV MARKSUBSTANSER OCH TORV

- a) Annan gruvdrift än sådan som avses i punkt A–D. och annan än i bilaga 2 avsedd maskinell guldgrävning
- b) Anläggningar för anrikning av malmer eller mineraler

8. TILLVERKNING AV MINERALPRODUKTER

- a) Cementfabriker
- b) Tillverkning av kalk
- c) Mineralullsfabriker med en smältningskapacitet som överstiger 6 000 ton per år
- d) Fabriker som tillverkar glas eller glasfiber och som har en smältningskapacitet som överstiger 6 000 ton per år
- e) Gipsskivefabriker

9. PRODUKTION ELLER BEHANDLING AV LÄDER ELLER TEXTILIER I EN ANLÄGGNING

- a) Anläggningar där textilfibrer eller textilier förbehandlas eller färgas och där behandlingskapaciteten är minst 1 ton per dygn
- b) Läderfabriker eller anläggningar för pälsberedning, dock inte tillverkning av produkter från färdigt bearbetade skinn
- c) Fiberduksfabriker

10. TILLVERKNING AV LIVSMEDEL ELLER FODER

- a) Bryggerier med en produktionskapacitet som är minst 5 miljoner liter per år
- b) Tillverkning av cider och vin genom jäsning när produktionskapaciteten är minst 10 miljoner liter per år
- c) Anläggningar som tillverkar margarin eller andra vegetabiliska eller animaliska fetter eller oljor och där produktionskapaciteten för färdiga produkter är minst 15 ton per dygn
- d) Industriella anläggningar som tillverkar eller blandar foder eller foderprotein och där produktionskapaciteten för färdiga produkter är minst 22 500 ton per år

e) Anläggningar som tillverkar färdigmat och där produktionskapaciteten för färdiga produkter är minst 30 000 ton per år

f) Tillverkning av gelatin från hudar, skinn och ben

11. DJURSTALLAR

a) Uppfödning av fjäderfä med mer än 40 000 platser för fjäderfä och svinhus med mer än 2 000 platser för slaktsvin avsedda för produktion (> 30 kg), eller med mer än 750 platser för suggor; med fjäderfä avses höns, kalkoner, pärlhöns, ankor, änder, gäss, vaktlar, duvor, fasaner, raphöns och andra fåglar

b) Djurstallar som är avsedda för minst 300 mjölkkor, 500 köttöt, 600 dikor, över 750 fullvuxna suggor, över 2 000 slaktsvin, över 40 000 värphöns eller över 40 000 broilrar

c) Djurstallar som är avsedda för flera i underpunkt b eller i bilaga 3 avsedda djurarter och där det totala antalet djurenheter uträknat med djurenhetskoefficienterna enligt den nämnda bilaga är minst 3 000 och som inte är avgiftsskyldiga på basis av antalet produktionsdjur som nämns i underpunkt b

d) Pälsdjursfarmer som är avsedda för minst 2 800 avelshonor av mink eller iller, eller för minst 1 400 avelshonor av rävm eller sjubb, eller andra pälsdjursfarmer där det totala antalet djurenheter uträknat med djurenhetskoefficienterna enligt bilaga 3 är minst 560 och som inte är avgiftsskyldiga på basis av ovannämnda antal produktionsdjur

12. TRAFIK

a) Hamnar eller lastnings- eller lossningskajer som i huvudsak är avsedda för handels-sjöfart och som lämpar sig för fartyg med en dödvikt på över 1 350 ton

b) Flygplatser som är trafikflygplatser

c) Kemikaliebangårdar eller terminaler där hälso- eller miljöfarliga kemikalier förflyttas, dock inte stycke gods, från ett transportmedel till ett annat transportmedel eller ett upplag, eller från ett upplag till ett transportmedel

13. BEHANDLING AV AVFALL SOM SKER YRKESMÄSSIGT ELLER I EN ANLÄGGNING SAMT BEHANDLING AV AVLOPPSVATTEN

a) Verksamhet vid avfallsförbränningsanläggningar eller i samförbränningsanläggningar för avfall med en kapacitet som understiger 3 ton per timme för icke-farligt avfall och med en kapacitet som understiger 10 ton per dygn för farligt avfall

b) Andra avloppsreningsverk än sådana fristående avloppsreningsverk för avloppsvatten från en direktivanläggning i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU om industriutsläpp som inte omfattas av rådets direktiv 91/271/EEG om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, och där processat avloppsvatten från avgiftsskyldiga men inte anläggningar i enlighet med direktiv 2010/75/EU hanteras

c) Behandling och avledning av avloppsvatten från tätbebyggelse där personekvivalenzen är minst 100 personer

d) Deponier för utvinningsavfall

e) Avstjälningsplatser, inklusive avstjälningsplatser för inert avfall samt avstjälningsplatser för marksubstanser som är dimensionerade för minst 50 000 ton avfall per år

f) Annan behandling än deponering på avstjälningsplats av icke-förorenat jordavfall, betongavfall, tegelavfall eller asfaltavfall eller annat inert avfall, när den behandlade mängden är minst 50 000 ton per år

g) Anläggningar eller platser där sådant farligt avfall som uppkommer annanstans hanteras yrkesmässigt eller i en anläggning eller där avloppsvattnet behandlas, dock inte följande verksamhet:

– lagringsplatser för farligt avfall som uppkommer i hushåll eller i verksamhet som kan jämföras med hushåll och lagringsplatser för skrotfordon eller kasserade elektriska och elektroniska produkter som klassificeras som farligt avfall, där lagringsplatsernas lagringskapacitet är högst 50 ton

– bilskrotningsanläggningar

h) Annan behandling av avfall än sådan som avses i underpunkterna a och d–g ovan eller i följande och som omfattas av tillämpningsområdet för avfallslagen, när behandlingen sker yrkesmässigt eller i en anläggning och minst 20 000 ton avfall per år behandlas:

– avstjälningsplatser för marksubstanser som är dimensionerade för mindre än 50 000 ton avfall per år

– annan behandling än deponering på avstjälningsplats av icke-förorenat jordavfall, betongavfall, tegelavfall eller asfaltavfall eller annat inert avfall, när den behandlade mängden är under 50 000 ton per år

– lagringsplatser för farligt avfall som uppkommer i hushåll eller i verksamhet som kan jämföras med hushåll och lagringsplatser för skrotfordon eller kasserade elektriska och elektroniska produkter som klassificeras som farligt avfall, där lagringsplatsernas lagringsskapacitet är högst 50 ton

– bilskrotningsanläggningar

– anläggningar där behandlingskapaciteten i fråga om slaktkroppar eller animaliskt avfall är högst 10 ton per dygn

14. ANNAN VERKSAMHET

a) Gödselbruk som tillverkar gödselmedel som inte baserar sig på fosfor-, kväve- eller kaliumbaserade råvaror (enkla eller sammansatta gödselmedel)

b) Prospektering efter och utvinning av olja och gas inom Finlands territorialvatten eller i Finlands ekonomiska zon samt annan därmed förknippad verksamhet

MILJÖSKADEAVGIFT AV ENGÅNGSNATUR

1. SKOGSINDUSTRI

- a) Sågverk där produktionskapaciteten är minst 20 000 m³ sågvirke per år
- b) Andra anläggningar som använder träskyddskemikalier än träimpregneringsinrättningar, när mängden använda träskyddskemikalier överstiger 1 ton per år

2. ENERGIPRODUKTION

- a) Anläggningar som förbränner bränsle där det finns en eller flera energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 20 megawatt för förbränning av fast bränsle, och den sammanräknade bränsleeffekten för alla energiproducerande enheter på anläggningsområdet är under 50 megawatt

- b) Energiproducerande anläggningar med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt och där bränsleeffekten för varje energiproducerande enhet som använder fast bränsle är under 20 megawatt; när den energiproducerande anläggningens bränsleeffekt bestäms sammanräknas alla sådana energiproducerande enheter med en bränsleeffekt på minst 1 men mindre än 50 megawatt som finns på samma anläggningsområde.

3. TILLVERKNING AV BRÄNSLEN ELLER UPPLAGRING, HANTERING ELLER DISTRIBUTION AV KEMIKALIER ELLER BRÄNSLEN

- a) Anläggningar för tillverkning av grillkol med trä som råvara, där det tillverkas minst 3 000 ton kol per år

- b) Stenkolsupplag

4. VERKSAMHET DÄR ORGANISKA LÖSNINGSMEDEL ANVÄNDS

- a) Följande verksamheter och anläggningar där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 5, men högst 50 ton per år:

- annan beläggning än beläggning av trätytor, inklusive beläggning av metall, plast, textil, väv, folie och papper
- beläggning av lindningstråd
- skotillverkning
- trä- och plastlaminering
- limning

- b) Följande verksamheter och anläggningar där förbrukningen av organiska lösningsmedel är mer än 10, men högst 50 ton per år:

- beläggning av trätytor
- läderbeläggning
- följande tryckaktiviteter: rulloffset med heatsetfärg, djuptryck av publikationer, andra djuptryck, flexografi, rotationsscreentryck, inklusive rotationsscreentryck på textil och papp, laminering eller lackering
- förädling av gummi
- Utvinning av vegetabiliska oljor och animaliska fetter och raffinering av vegetabiliska oljor

- c) Verksamheter och anläggningar där förbrukningen av organiska lösningsmedel är högst 50 ton per år:

- ursprunglig fordonslackering både i produktionsanläggningar och utanför dem
- annan ytrensning än rengöring med organiska lösningsmedel som innehåller ämnen eller blandningar som är försedda med faroangivelserna H340, H341, H350, H350i, H351, H360D eller H360F, när förbrukningen av lösningsmedel överstiger 2 ton per år

- d) Anläggningar där organiska lösningsmedel används och där förbrukningen av dem, fränsett den andel som binds i produkterna, är minst 10 men under 50 ton per år eller motsvarande toppförbrukning är minst 20 men under 100 kg i timmen, inklusive verksamhet där flyktiga organiska föreningar frigörs ur de drivgaser eller expensionsmedel som ingår i råvarorna

5. MALM- ELLER MINERALBRYTNING ELLER TAGANDE AV MARKSUBSTANSER OCH TORV

- a) Stenbrott eller sådan stenbrytning som är anknuten till annat än schaktningsarbete där stenmaterial behandlas minst 50 dagar
- b) Permanenta stenkrossar eller anläggningar för kalkstensmalning, eller flyttbara stenkrossar eller anläggningar för kalkstensmalning som är förlagda till ett visst område och är i användning sammanlagt minst 50 dagar
- c) Torvutvinning och därtill anknuten dikning
- d) Maskinell guldgrävning, när de uppgrävda jordmassorna inklusive ytjord underskrider 500 m³ per år och arbetstiden är högst 50 dygn per år och när tillstånd eller rätt enligt vattenlagen inte behövs

6. TILLVERKNING AV MINERALPRODUKTER

- a) Permanenta betongstationer och fabriker som tillverkar betongprodukter
- b) Tillverkning av följande keramiska produkter genom bränning med en produktionskapacitet som är högst 75 ton per dygn och/eller med en ugnskapacitet som är högst 4 m³ och en sättningsdensitet per ugn på högst 300 kg/m³:
 - keramik- eller porslinsfabriker med en produktionskapacitet på minst 200 ton per år
 - lättgrusfabriker med en produktionskapacitet som överstiger 3 000 ton per år

7. PRODUKTION ELLER BEHANDLING AV LÄDER ELLER TEXTILIER I EN ANLÄGGNING

- a) Kemiska tvättinrättningar
- b) Tvättinrättningar där textilier tvättas med vatten, där kapaciteten är minst 1 ton per dygn och där avloppsvattnet inte avleds till ett avloppsreningsverk på behörigt sätt

8. TILLVERKNING AV LIVSMEDEL ELLER FODER

- a) Anläggningar som behandlar eller förädlar fisk eller fiskeriprodukter och som använder minst 100 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn
- b) Följande verksamheter inom livsmedels- och foderindustrin:
 - slakterier där produktionskapaciteten är minst 5 och högst 50 ton slaktkroppar per dygn
 - anläggningar som behandlar eller förädlar kött eller köttprodukter och som använder minst 1 000 ton animaliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 75 ton färdiga produkter per dygn
 - anläggningar som behandlar eller förädlar potatis eller rotfrukt och som använder minst 2 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn
 - anläggningar som behandlar eller förädlar grönsaker, oljeväxter, melass eller maltkorn och som använder minst 5 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja
 - andra anläggningar som behandlar eller förädlar vegetabiliska råvaror än de som avses i de två föregående punkterna och som använder minst 10 000 ton vegetabiliska råvaror per år, och där produktionskapaciteten är högst 300 ton färdiga produkter per dygn, dock inte fabriker som tillverkar kallpressad vegetabilisk olja eller bagerier
 - bryggerier med en produktionskapacitet som är minst 250 000 liter men mindre än 5 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn
 - tillverkning av cider och vin genom jäsning med en produktionskapacitet som är minst 750 000 liter men högst 10 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn
 - andra anläggningar som tillverkar läske- eller alkoholdrycker än de som avses i de två föregående punkterna, där produktionskapaciteten är sammanlagt minst 50 miljoner liter per år och högst 300 000 liter per dygn

- industriella anläggningar som tillverkar eller blandar foder eller foderprotein och som har en produktionskapacitet för färdiga produkter under 22 500 ton per år och minst 15 men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent, eller i andra fall högst $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är viktprocentandelen animaliskt material i de färdiga produkterna
- glassfabriker eller ostmejerier, där produktionskapaciteten för färdiga produkter är minst 1 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent; i andra fall $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn, där A är andelen animaliskt material (i viktprocent) av de färdiga produkterna
- anläggningar som tillverkar färdigmat och som har en produktionskapacitet för färdiga produkter som är minst 5 000 och under 30 000 ton per år, men högst 75 ton per dygn, om andelen animaliskt material av produktionskapaciteten för de färdiga produkterna är minst 10 viktprocent, eller i andra fall $300 - (22,5 \times A)$ ton per dygn och under 30 000 ton per år, där A är viktprocentandelen animaliskt material i de färdiga produkterna
- anläggningar för uppsamling, behandling eller bearbetning av endast mjölk baserad på en invägning av minst 100 och högst 200 ton per dygn
- fabriker som tillverkar sötsaker, där produktionskapaciteten är minst 15 ton per dygn
- anläggningar för förpackning av malt-, alkohol- eller läskedrycker, där produktionskapaciteten är minst 50 miljoner liter per år

9. FISKODLING

Fiskodlingar där minst 2 000 kg torrfoder eller den mängd annat foder som har motsvarande näringsvärde används årligen eller där fiskbeståndet ökar med minst 2 000 kg per år, eller som omfattar en minst 20 hektar stor damm eller grupp av dammar med naturligt foder

10. TRAFIK

- a) Andra flygplatser än trafikflygplatser, dock inte helikopterflygplatser som är avsedda för räddningsverksamhet
- b) Utomhus belägna motorsportbanor
- c) Depåer för fler än 50 bussar eller lastbilar eller arbetsmaskinsdepåer av motsvarande storlek

11. BEHANDLING AV AVFALL SOM SKER YRKESMÄSSIGT ELLER I EN ANLÄGGNING SAMT BEHANDLING AV AVLOPPSVATTEN

- a) Avstjälningsplatser för marksubstanser som är dimensionerade för mindre än 50 000 ton avfall per år
- b) Annan behandling än deponering på avstjälningsplats av icke-förorenat jordavfall, betongavfall, tegelavfall eller asfaltavfall eller annat inert avfall, när den behandlade mängden är under 50 000 ton per år
- c) Lagringsplatser för farligt avfall som uppkommer i hushåll eller i verksamhet som kan jämföras med hushåll och lagringsplatser för skrotfordon eller kasserade elektriska och elektroniska produkter som klassificeras som farligt avfall, där lagringsplatsernas lagringskapacitet är högst 50 ton
- d) Bilskrotningsanläggningar
- e) Anläggningar där behandlingskapaciteten i fråga om slaktkroppar eller animaliskt avfall är högst 10 ton per dygn
- f) Annan än i underpunkterna a–e eller i bilaga 1 punkt E. underpunkt 13 punkt a) avsedd behandling av avfall som sker yrkesmässigt eller i en anläggning och där mindre än 20 000 ton avfall per år behandlas

12. ANNAN VERKSAMHET

- a) Utomhus belägna skjutbanor
- b) Permanenta, utomhus belägna anläggningar för blästring
- c) Krematorier eller anläggningar för kremering av sällskapsdjur

1262/2022

- d) Permanenta djurgårdar eller nöjesparker
- e) Asfaltstationer

DJURENHETSKOEFFICIENTER VID UTRÄKNING AV BETALNINGS- SKYLDIGHET FÖR DJURSTALLAR OCH PÅLSDJURSFARMER

Djurenhetskoefficienter vid uträkning av det totala antalet djurenheter i djurstallar och pålstdjursfarmar. Det totala antalet djurenheter i ett djurstall fås genom att antalet djurarter i djurstallet multipliceras med respektive djurenhetskoefficient och de på så sätt erhållna djurenhetsantalen räknas samman.

För andra djurarter ska djurenhetskoefficienten för det djur användas som närmast motsvarar det aktuella djuret i fråga om årlig kväveutsöndring.

Djur	Djurenhetskoefficient
Mjölkkko	10,8
Diko	4,3
Kviga (12–24 mån.)	4
Kötnöt (tjur 12–24 mån.)	5,7
Avelstjur (tjur > 2 v)	8,1
Kalv 6–12 mån.	3,4
Kalv < 6 mån.	1,7
Sugga med grisar	2,6
Slaktsvin*	1
Galt	1,8
Avelssvin, svinsugga i suggstall	1,8
Avvand gris, 5–11 veckor, om det inte finns suggor på gården*	0,24
Häst 2 år–	3,9
Ponny** 2 år–, häst 1 år	2,8
Liten ponny** 2 år–, ponny** 1 år, häst < 1 år	2
Liten ponny** 1–2 år, ponny** < 1 år	1,2
Liten ponny** < 1 år	0,8
Åsna (enligt mankhöjd och ålder liksom i fråga om ponnyer och små ponnyer)	0,8–2,8
Får (tacka med lamm, bagge)	0,6
Get (get med killingar, bock)	0,6
Värphöna	0,07
Broilermor	0,07
Tupp	0,1
Kalkonmoder	0,14
Slaktkalkon*	0,12
Broiler*	0,03

Djur	Djurenhetskoefficient
Unghöna*	0,04
Ankmoder, slaktanka*, gåsmoder, slaktgås*, fasanmoder, slaktfasan*	0,07
Andmoder, slaktand*	0,06
Vaktel, pärlhöna	0,04
Kaninhona med ungar***	0,19
Struts	0,9
Bison	2,5
Vildsvin	0,9
Mink och iller, avelshona med ungar	0,18
Mink och iller, unge	
Mink och iller, avelshane	
Räv och mårddhund, avelshona med ungar	0,41
Räv och mårddhund, unge	
Räv och mårddhund, avelshane	

* per djurplats

** ponny: mankhöjd som fullvuxen 120–140 cm; liten ponny: mankhöjd som fullvuxen < 120 cm

*** Levande vikt för kaninhona ca 5 kg. Utöver ungarna inräknas kaninhanen i honans djurenhetskoefficient.